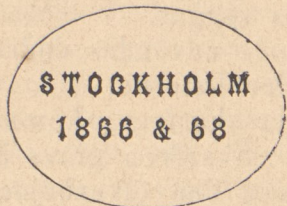

Anvisning till begagnandet af

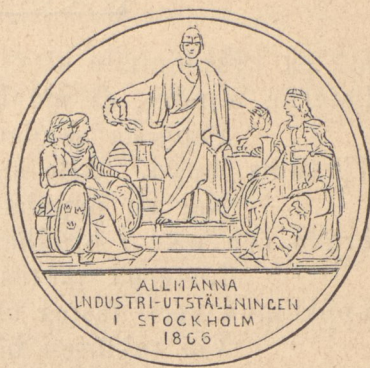
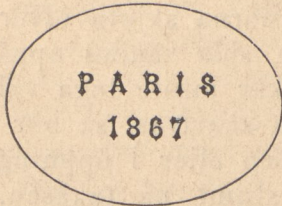
Asfalt-papp för taktäckning

tillverkad vid

Munksjö Pappers-Bruk i Jönköping.

Prisbelönt.

Denna papp, som tillverkas af hvilken längd som helst, med en bredd som ej öfverstiger 4 fot, lämpar sig förnämligast till taktäckning och i allmänhet till skydd för murar och trävirke mot väta och röta. Dess förnämsta egenskaper äro:

Ogenomtränglighet för vatten, så att taktytor af huru ringa lutning som helst — till och med vågräta — kunna dermed täckas och djupa vattenbassiner dermed tätas.

Böjlighet, så att den kan formas efter alla möjliga vinklar och takbrytningar.

Lätthet ($\frac{1}{12}$ af taktegel), så att den erfordrar blott en helt lätt takresning.

Eldfasthet, så att den längre än både skiffer och jernplåt hindrar den underliggande takbotten eller takläkterna att antändas.

Munksjö Asfaltpapp är i sitt färska tillstånd något porös, i ändamål att efter uppläggnigen på tak kunna emottaga mera tjära än den vid tillverkningen bör få indricka, för att icke genom ett öfvermått af tjära hopklibba i rullen. Men sedan den ett par månader varit utsatt för alla atmosfäriska inflytelser, utsväller den af den indruckna tjäran, hårdnar till likhet med skiffer och blir seg och fast som sulläder.

Man bör väl skilja mellan Munksjö Asfaltpapp och den förut här i landet gängse **takpappen i ark**,

-Bruks Asfalt-Papp för taktäckning

ullar af 50 fots längd och $3\frac{1}{2}$ fots bredd

ng och genom Herr **L. J. Hierta** i Stockholm, **A. Fröding & Comp.** i Göteborg, ör öfrigt genom Herrar Handlande i Rikets städer.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2022

National Library of Sweden

Ett sådant kan utföras med Munksjö Asfaltpapp till följe af dess stora dimensioner. Detta nya täckningssätt skiljer sig från det gamla (med ark af blott 1 quadratalns yta) derutinnan, att pappen får sammanhånga i hela stycken från takåsen till takfoten och icke spikas i takbräderna utan fästes med långsidorna på trekantiga lister, som, löpande i samma rigtning, spikas vid takbräderna på ett afstånd från hvarandras midter af högst 3 fot. Dessa lister få i tvärgenomskäring den form, vid-

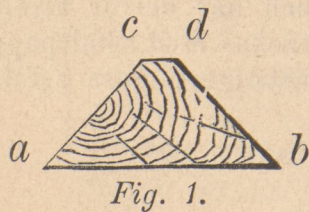

Fig. 1.

stående Fig. 1 visar, hvars plan *ab* (af $3\frac{1}{2}$ v:tums bredd) hvilat på takbräderna. Listens höjd mellan *ab* och ryggen *cd* $1\frac{1}{2}$ v:tum. Ytterst på gafflarne spikas lister af tvärgenomskäring enligt Fig. 2, hvars plan *fg* ligger på takbräderna med sidan *ef* vänd utåt gaveln. I ändan mot takfoten afspetsas listerna.

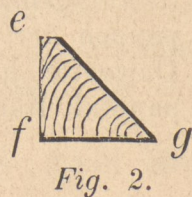

Fig. 2.

Munksjö

vid Munksjö Papper

Tionde upplagan.
(Juli 1870).

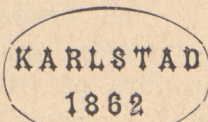
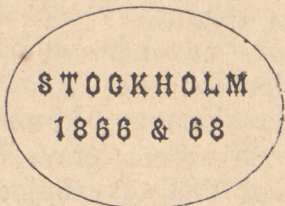
1870

Anvisning till begagnandet af

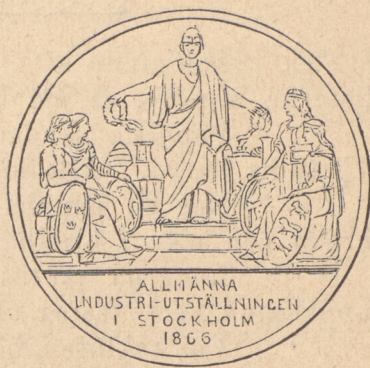
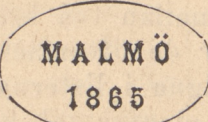
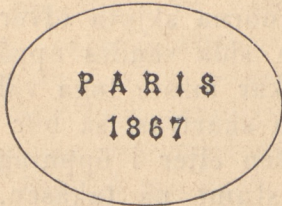
Asfalt-papp för taktäckning

tillverkad vid

Munksjö Pappers-Bruk i Jönköping.

Prisbelönt.

Denna papp, som tillverkas af hvilken längd som helst, med en bredd som ej öfverstiger 4 fot, lämpar sig förnämligast till taktäckning och i allmänhet till skydd för murar och trävirke mot väta och röta. Dess förnämsta egenskaper äro:

Ogenomtränglighet för vatten, så att taktytor af huru ringa lutning som helst — till och med vågräta — kunna dermed täckas och djupa vattenbassiner dermed tätas.

Böjlighet, så att den kan formas efter alla möjliga vinklar och takbrytningar.

Lätthet ($\frac{1}{12}$ af taktegel), så att den erfordrar blott en helt lätt takresning.

Eldfasthet, så att den längre än både skiffer och jernplåt hindrar den underliggande takbotten eller takläkterna att antändas.

Munksjö Asfaltpapp är i sitt färska tillstånd något porös, i ändamål att efter uppläggnen på tak kunna emottaga mera tjära än den vid tillverkningen bör få indricka, för att icke genom ett öfvermått af tjära hopklibba i rullen. Men sedan den ett par månader varit utsatt för alla atmosfäriska inflytelser, utsväller den af den indruckna tjäran, hårdnar till likhet med skiffer och blir seg och fast som sulläder.

Man bör väl skilja mellan Munksjö Asfaltpapp och den förut här i landet gängse **takpappen i ark**, hvilken var ofullkomlig genom sin ojemna tjärhalt, som gjorde den mindre varaktig, sitt inskränkta format, som fordrade mer arbete att pålägga och 40 å 50 procent mer spik för täckningen. Annu mindre bör Munksjö Asfaltpapp förväxlas med den **Engelska asfaltfilten**, hvars ofullständiga förfiltning gör den lätt emottaglig för luftens och vattnets förstörande verkan och således i hög grad olämplig till taktäckningsämne uti ett klimat med så häftiga temperaturvexlingar som vårt.

Munksjö Asfaltpapp lämpar sig ej endast till taktäckningsämne; ty i allmänhet mot väta, fukt och röta både i sten- och trähus, i fria luften och under tak, erbjuder den fördelar, hvilka inses af hvarje byggmästare och äfven i vårt land ofelbart skola förskaffa den en vidsträckt användning.

Ett förbättradt täckningsätt.

Ett sådant kan utföras med Munksjö Asfaltpapp till följe af dess stora dimensioner. Detta nya täckningsätt skiljer sig från det gamla (med ark af blott 1 quadratalns yta) derutinnan, att pappen får sammanhänga i hela stycken från takåsen till takfoten och icke spikas i takbräderna utan fästes med långsidorna på trekantiga lister, som, löpande i samma riktning, spikas vid takbräderna på ett afstånd från hvarandras midter af högst 3 fot. Dessa lister få i tvärgenomskäring den form, vidstående *Fig. 1* visar, hvars plan *ab* (af $3\frac{1}{2}$ v:tums bredd) hvilat på takbräderna. Listens höjd mellan *ab* och ryggen *cd* $1\frac{1}{2}$ v:tum. Ytterst på gaflarne spikas lister af tvärgenomskäring enligt *Fig. 2*, hvars plan *fg* ligger på takbräderna med sidan *ef* vänd utåt gafveln. I ändan mot takfoten afspetsas listerna.

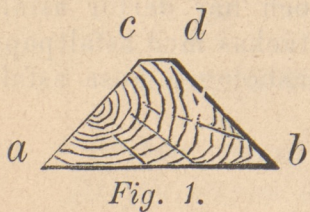

Fig. 1.

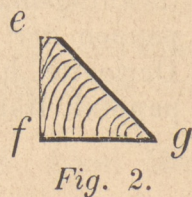

Fig. 2.

Munksjö Pappers-Bruks Asfalt-Papp för taktäckning

säljes i rullar af 50 fots längd och $3\frac{1}{2}$ fots bredd

vid *Munksjö Pappers-Bruk* i Jönköping och genom Herr *L. J. Hierta* i Stockholm, *A. Fröding & Comp.* i Göteborg, samt för öfrigt genom Herrar Handlande i Rikets städer.

Tionde upplagan.
(Juli 1870).

1870

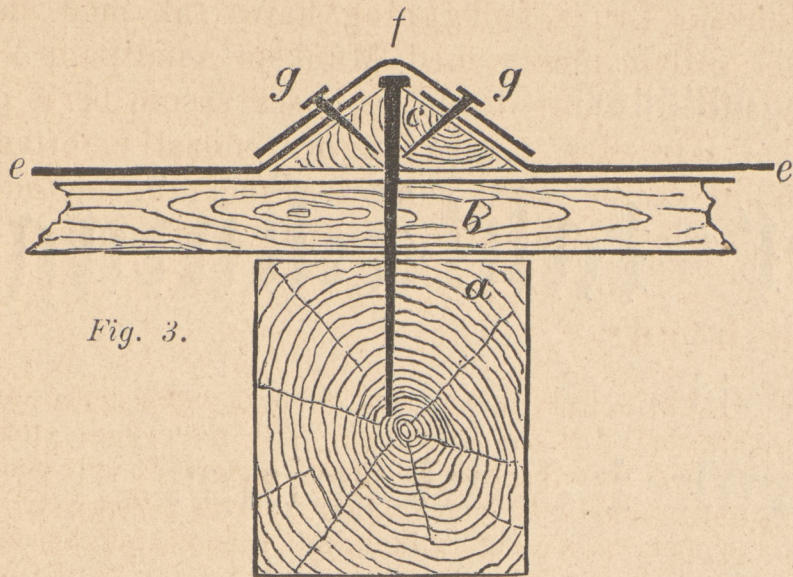

Fig. 3.

De på listernas ryggar mötande pappbanorna öfvertäckas med remsor af 4 tums bredd, som fästas vid listerna med plathufvade spikar, såsom synes af vidstående Fig. 3, der *ee* föreställer pappbanorna, *f* täckremsan och *gg* spikarne. *c* är 3-kant-listen, som är spikad i takstolen *a* genom brädbotten *b*. Pappbanorna *ee* vikas så, att de utfylla vinklarna mellan takytan och 3-kant-listerna, och böra löpa ända upp till ryggen af den sednare, så att spikarne *gg*, som böra sättas midt i 3-kant-listernas sidoplaner, hvarken träffa banorna alltför nära deras vinkel mot takytan eller alltför högt mot listens rygg *f*. Förbises detta, så kan, om brädbotten är gles, en annorlunda spikad pappbana lätt sprängas upp i spikningen af den luft, som i stormväder inpressas mellan brädbotten och pappen.

Asfaltpappens bredd är $3\frac{1}{2}$ fot; sedan från ena långsidan afskurits en täckremsa af $4\frac{1}{2}$ tums bredd, återstår en bredd på sjelfva banan af 3 fot $1\frac{1}{2}$ tum, som förslår

att på nyssnämnde sätt täcka ett takfält af 3 fots afstånd mellan trekantlisternas midter. Är afståndet mellan listerna mindre, så må banorna skjuta öfver hvarandra på listernas ryggar.

Pappens sandade sida vändes uppåt. Till pappens fästande användas endast s. k. »plathufvuden» af $1\frac{1}{4}$ tums längd. Alla spikar måste taga väl fast i brädbotten eller listerna.

När en pappbana skarfväs, så bör den spikrad, som fäster skarfvén, komma längs midten af en takbräda och icke i brädkanten eller i öppningen mellan två bräder. Skarfven göres 3 tum bred.

Listerna mötas stumt på takåsen, der de öfvertäckas med den öfverböjda täckremsan, hvars dervid uppkomna veck fästas med spikar, varsamt inslagna i listerna, så att dessa ej spräckas.

Vid takfoten bör pappen gå 1 v:tum nedanför takskägget, på det att vatten ej må inkomma till brädbotten. Detta gäller ock för pappbetäckningen på alla utsprång, som behöfva skyddas mot dropp.

Vid första torra och lugna väderlek efter täckningen strykes taket med väl inkokt och het tjära (trädel eller stenkols-) och beströs med strid och torr sand innan tjäran stelnar. Att tjärstrykningen sker när pappen är fullt torr och i solvärma är ett alldeles oeftergiftigt vilkor för anstrykningens varaktighet; ty annars intränger icke tjäran i pappen, utan lägger sig ofvanpå och bildar med sanden en lätt affallande skorpa. Denna behandling förnyas följande året och sedan så ofta man finner att sanden vill lossna och affalla (efter de två första strykningarne behöfver takytan under hvarje årtionde blott en eller två gånger tunnt strykas; norra sidan erfordrar sådan behandling mindre ofta än den södra). Den är högst vigtig för takets varaktighet och ogenomtränglighet för väta, emedan sand- och tjär-lagret, sålunda underhållet, innan kort hårdnar till likhet med sten. Sandlagret får dock icke göras tjockare än pappen, ty eljest uppstå lätt i den skyddande sandskorpan sprickor, som emottaga vatten, så att vid inträdande köld sandlagret spränges och affaller i stora skifvor. Lika litet får pappen öfvermättas med tjära, hvartill tecknet är att tjäran icke uppsupes af pappen utan lägger sig utanpå densamma. Takets tjärbestrykning är både lätt och aflöper med ringa kostnad i motsats till hvad man i allmänhet föreställer sig. Det var den ymniga tjärbestrykningen på papptak som förr gjorde detta arbete både kostsamt, osnyggt och ovaraktigt.

Fotrännor af Asfaltpapp äro varaktigare än af plåt och låta lätt anbringa sig öfver en af plank formad stomme. Äfven till rännalar i vinkeln af mötande tak kan Asfaltpapp begagnas.

Taktäckarne måste under arbetet ha oljade sockor på fötterna för att icke trampa sönder pappen.

Som ett asfaltpapptak helt lätt hvilat på väggarne, böra takstolarne säkert fästas vid dem. Skarfvarne läggas så, att vattnet lätt afrinner och icke kan intränga i dem.

Den nu i korthet antydda metod för taktäckning med asfaltpapp har framför den förut här i landet använda det företräde, att asfaltpappen icke kan sönderslitas af spikarne vid takbrädernas utvidgning (af fukt) eller sammandragning (af torra), emedan pappen i dem icke har fäste. Regn- och snövattnet möter ej heller under afloppet utför taket några spikhufvuden eller sömmar och kan således icke genom några hål eller sprickor intränga till brädbotten. Derigenom blir ett sådant tak fullkomligt droppfritt, hvilket det många gånger dyrare plåt- eller skiffertaket sällan är. Täckningsarbetet efter det nya sättet blir vida lättare, åtgången af spik (7 plathufvade spikar på kvadratfoten) är betydligt mindre, reparationer kunna ske utan minsta svårighet, och taket får ett utseende, hvars prydlighet icke öfverträffas af något annat taktäckningsämnes, icke ens af den engelska skiffrens.

Billigare än ofvan beskrifna takläggningssätt, om icke fullt så ändamålsenligt, är att spika pappbanorna omedelbart på brädbotten, antingen diagonalt (snedt) öfver taket eller ock parallelt (jemnlöpande) med takfoten. Dessa sätt äro emellertid af sakkunnige personer försökta och ansedda nöjaktiga.

Ett asfaltpapptak fordrar en jemn och slät brädbotten, och om denna omsorgsfullt lägges så, att inga ojämnheter finnas derpå eller takbräderna glappa och derigenom lätt sönderslita pappen när man går på taket, samt pappen underhålles på nyssnämnde sätt, så blir asfaltpappen det varaktigaste och ändamålsenligaste täckningsmaterial. Detta har i andra länder blifvit af mångårig erfarenhet ådagalagdt, och har därför asfaltpappen der vunnit så stort förtroende, att t. ex. i Preussen statens egna byggnader ofta täckas med asfaltpapp. Derjemte har i utlandet fördomen mot asfaltpapptakens eldfarlighet så vikit, att assurancesbolagen anse asfaltpapptak lika med tegeltak.

Under de sju år som förflutit från Munksjö Bruks anläggning hafva tak med en sammanlagd yta af mer än *Tre millioner quadratfot* blifvit täckta med Munksjö Asfaltpapp i långa banor och är efterfrågan derå i ständigt tilltagande. Detta torde få anses såsom bevis på det förtroende Asfaltpappen vunnit, och, då Bruket från sina talrika kunder endast emottagit de mest fördelaktiga intyg öfver detta nya taktäckningsämne såväl som öfver täckningsmetoden, så har Bruket anledning att kunna rekommendera begge. Här aftryckas några af nämnda

Vittnesbörd:

Undertecknade hafva besigtigat ett vid Munksjö Pappers-Bruk befintligt uthustak af asfaltpapp, som enligt Herr Lundströms uppgift blifvit pålagdt under September månad 1862 och, efter att då hafva struktits med stenkolstjära, sedermera undergått lika behandling under det följande året; och få vi härmed intyga, att taket, som har en resning af en tolfedel af husets bredd och således med lätthet kunde bestigas, kändes stenhårt och icke egde minsta remna uti den särdeles jemna och vackra ytan, i hvilken några sömmar eller sprickor icke voro synliga. Det är således uppenbart att ifrågavarande tak måste vara ogenomträngligt för väta, hvarom vi ytterligare öfvertygat oss genom ett prof, som, efter vår anvisning och i vår närvaro, skurits ur taket och som visar att pappmassan är fullkomligt förbeckad och på ytan skyddad mot atmosfärens inflytelse medelst det lager af sand, som, påströdd efter hvarje tjärbestrykning, sammangyttrats till en enda hård massa.

Jönköping den 1 Juni 1866.

Sv. Aug. Darin,
Ordf. i Styr. för Städernas
Lösöreförsäkringsbolag.

F. W. Malmberg,
Öfverbefälh. vid Jönköpings
Brandsläckningskår.

Undertecknad intygar härmed att till tätning af de läckor, som år 1862 uppkommo på en del af botten och väggarne af gasklockan vid härvarande gasverk, blifvit använd Munksjö Bruks Asfaltpapp i långa banor och att denna tätning tills närvarande ögonblick visat sig fullkomligt verksam.

Jönköping den 16 Mars 1867.

C. Nordström,
Föreståndare för Jönköpings
Gasverk.

Munksjö Bruk. Jönköping.

(Öfversättning från Franskan.)

Enligt Er önskan skyndar jag att härmed afgifva det intyg om den Asfaltpapp i långa banor, hvarmed Ni under sistlidne år verkställt taktäckning vid Bolagets grufvor, att den tills närvarande ögonblick förträffligt emotstått den förflutna vinterns ovanligt menliga atmosferiska inflytelser.

Jag har således anledning hoppas att detta slags taktäckningsämne skall i hvarje hänseende uppfylla de egenskaper som antydast i Er derom utgifna brochyr.

Askersund, Åmmeberg den 22 Mars 1867.

Grufve-Bolaget La Vieille Montagne.

Otto Schwarzmann,
Ingeniör-Direktör.

Munksjö Pappers-Bruk.

Jönköping.

Det är oss ett stort nöje, att i de mest lofordande uttryck kunna affatta vårt af Er begärda omdöme om

Munksjö Asfaltpapp, som ni flera gånger för särskilda ändamål till oss levererat. Till *taktäckning* föredraga vi den framför hvarje annat material: till platta tak kan näppeligen något annat komma ifråga; ty Asfaltpappen håller sig fullkomligt ogenomtränglig för väta när den spikas, bestrykes och sandas på det sätt Ni föreskrifver. Och hvarje erfaren byggare skall säkert med oss finna att Asfaltpappen i längden blir det billigaste taktäckningsämne, emedan den, rätt behandlad, måste vara snart sagdt oförvansklig. Man får med den lika lätta och prydliga tak som med plåt. Då den derjemte har den mest mångsidiga användning till ändamål, hvarpå antingen intet annat material lämpar sig (t. ex. på fuktiga väggar) eller ock endast af den mångdubbelt dyrare beläggningen med asfaltmassa (t. ex. i fuktiga trossbottnar) kunna ernås, så anse vi den fabriksmessiga tillverkningen af Asfaltpapp, som Ni infört här i landet, utgöra en stor vinst för byggnadstekniken, särdeles som man här verkligen lidit brist på material som för ett billigt pris erbjuda verksamt skydd mot väta och kyla. I sednare afseendet framstår ock på lika utmärkt sätt Er Förhrydningspapp, af hvilken vi ock begagnat oss och instämma vi uti det fördelaktiga omdöme som allmänt uttalas om dess förträffliga egenskaper.

Stockholm den 1 Juni 1867.

J. & C. G. Bolinder.

Till Munksjö Pappersbruk.

Jönköping.

Sedan täckningsarbetet med tjärpapp å Hvetlanda kyrkotak nu är afslutadt, får Byggnadskommittéen på begäran afgifva det utlåtande, att arbetet af Brukets taktäckare blifvit utfördt med utmärkt noggrannhet och ordning samt att taket har ett särdeles vackert utseende, mycket liknande jernplåttak; och har Kommittéen den största anledning hoppas, att taket i alla hänseenden uppfyller sitt ändamål.

Hvetlanda den 8 Augusti 1864.

Å Byggnadskommittéens vägnar:

J. Axel Borg.

Munksjö Bruks Kontor.

Jönköping.

Till svar å Er ärade skrifvelse af den 18 dennes, har jag nöjet meddela att Hvetlanda församlings invånare fortfarande äro högst tillfredsställda med det tak som år 1864 lades på kyrkan med Munksjö Asfaltpapp. Att äfven kyrkans torn kommer att täckas med samma material är ett ytterligare bevis på det förtroende Asfaltpappen vunnit inom denna församling, som dessutom ifrån början föredragit den framför tegel och skiffer.

Hvetlanda den 21 Mars 1867.

J. Axel Borg.

Till Munksjö Pappersbruk.
Jönköping.

Sedan inredning af fängelsets nordvestra torn under min ledning blifvit fullbordad, anser jag mig pligtig underrätta Munksjö Pappersbruk om resultaterna af täckningen om samma torns tak.

Brukets Asfaltpapp i långa banor egnade sig särdeles väl för ifrågavarande taktäckning, som af fångar verkställdes. Det koniska takets aderton stycken »hufvudtakstolar» förseddes med trekantiga lister och takfotens kant blef icke rund, som tornet är, utan bildar den en adertonhörning. Pappbanorna drog sig nedom kanten, så att ett emot vattnets inträngande mellan pappen och bredbotten skyddande afdropp erhöles.

Jag har för min del kommit till den erfarenhet: att materialet alldeles förträffligt lämpar sig efter torn-taketets alla konvexiteter och särdeles svårtäckta punkter; att taket uthållit de prof, som den härstädes ofta rådande svåra stormen underkastat detsamma: att pappen blifvit hård, och seg som »sulläder» samt hållit sig fullkomligt ogenomtränglig för väta; och att taket har ett prydligt utseende.

På samma gång jag med nöje underrättar Bruket härom, får jag omämna, att den utmärkta, från Bruket erhållna Asfalttjära, hvarmed tornet är struket, blifvit af mig med fördel använd till många andra byggnads- och reparationsarbeten.

Straff- och Arbetsfängelset i Malmö den 18 Juni 1867.

Claes Vigström,
t. f. Arbetsföreståndare.

Munksjö Pappersbruk täckte år 1864 Begravningskapellet å Östra Kyrkogården här i Jönköping med Asfaltpapp, och är det för undertecknad, som enligt uppdrag haft befattning med kyrkans reparation, ett nöje att intyga ej blott den utmärkta skicklighet hvarmed Brukets taktäckare utförde detta i anseende till taktornas många vinklar och bugtiga ytor svåra ar-

bete, utan äfven den utomordentliga seghet och täthet, som sjelfva taktäckningsämnet äger och som alltjemt pröfvas tillfölje af kapellet läge på en för de starkaste vindstötter från Vettern öppen plats. Takets prydliga utseende intygas dagligen af hundratals resande, som på jernvägen passera förbi kyrkogården.

Jönköping den 2 September 1867.

J. Andersson.
Bageriudkare.

Enligt framställd önskan att mitt omdöme i afseende å s. k. Asphalt-papps användande till takbetäckning, med hänsyn till dess förmåga att skydda mot eld, får jag meddela, att af de iakttagelser jag i detta hänseende gjort och sednast vid den nyligen timade eldsvådan å Kongl. Djurgården ytterligare funnit bekräftade, framgått: att ifrågavarande taktäckningsämne är särdeles användbart samt i jemförelse med plåt-, skiffer- och tegelbetäckning eger det företräde, att då jernplåtar genom glödning är eldledande för den underliggande takresningen, och då såväl skiffer som tegel utaf hettan i förening med vattenbegjutningen sönderspränges, Asphaltpapp deremot, som långsamt kolnar utan att tända, sålunda eger större motståndskraft mot elden, hvilket i synnerhet är af vikt i början af eldsvåda då släckningsarbetet ej hunnit ordnas och vid tillfällena af mindre vattentillgång.

Önskligt vore att denna taktäckning mera begagnades. Men den måste efter min öfvertygelse vinna förtroende.

Stockholm den 27 Mars 1869.

Med högaktning
C. A. Ponthan. *)

Uti ofvanstående instämmer undertecknad till alla delar. Stockholm som ofvan

S. A. Abrahamsson. *)

*) Magistrats-Assistenten i afseende på Stockholms stads byggnader och brandväsen.

På anmodan får undertecknad afgifva nedanstående omdöme öfver Munksjö Asfaltpapps utmärkta egenskaper som taktäckningsmaterial:

Detta papp, väl intäckt, uppfyller alla fordringar man har på ett tak. Det har mindre tyngd än något annat, och är lätt intäckt af hvilken arbetare som helst, som mycket bör underlätta dess användande i synnerhet på landsbygden. Det är icke eldfarligt, till följd af dess ringa ledningsförmåga och lufttäthet, och har jag vid flera eldsvådor, deribland å f. d. Falks egendom på Djurgården samt i Djurgårds Tivoli, vid sjelfva brandtillfällena sett dess ovanliga egenskaper, och huru, under det lågorna förtära taklag och bräder invid detsamma, det icke antändes utan ännu i sista stunden verkar såsom ett brandsegel öfver den brinnande byggnaden. Samma nytta gör det äfven åt angränsande byggnader med likartade tak på hvilka bränder nedfalla, och hettan kan vara ofantligt stark utan att likväl kunna antända. Om nu taket vore af tegel, skiffer eller plåt, hade det blifvit starkt upphettadt, och, öfvergjutet med vatten från sprutorna, antingen sprungit sönder och nedfallit eller ock kommit i glödning och antändt det underliggande brädverket. — Tak af asfaltpapp äro dessutom bland de billigaste och fordra föga underhåll, som jag af egen erfarenhet kan intyga, enär jag på landet i närheten af Stockholm har tak intäckt med Munksjö Asfaltpapp för 7 år sedan, utan att under tiden gjorts något till dess underhåll, och taket är fullkomligt tätt och till utseendet lika som nytt, endast till färgen något ljusare.

Det har äfven ett godt utseende, på afstånd liknande plåt, samt kan i detta fall passa på hvilken byggnad som helst, hvadan det torde få begagnas, och anses bättre och mer betryggande än något annan taktäckningsmaterial, såväl i stad som på landet, och på grund hvaraf det vore väl om vederbörande myndigheter och Brandstodsbolag ville befördra dess allmännare användande. Stockholm i Juni 1870. J. F. Åbom.

Uppå gjord framställning har Kongl. Maj:t den 3 Augusti 1869, på grund af sakkunniga personers intyg derom att Asfalttakpapp, såsom icke eldfångt, vore ett ändamålsenligt taktäckningsämne, funnit godt medgifva, att Hvitbetssocker-Aktiebolaget i Stockholm må täcka sina å Kungsholmen belägna fabriks- och verkstadsbyggnader med Asfaltpapp, under förbehåll att pappen efter påläggningen bestrykes med tjära och öfversållas med sand eller andra oförbrännliga ämnen.